

چین

هفتمین قدرت

اقتصادی جهان

اومانیته "دومینیک باری" ترجمه راه توده

رشد هشت درصدی اقتصاد، مناسبات با تایوان و در و رای آن با ایالات متحده، بحث درباره لغو تحریم تسلیحاتی چین از سوی اروپا، افزایش بودجه دفاعی و کاهش شکاف میان شهر و روستا مسایل مهمی بودند که ون جیابو نخست وزیر چین در برابر اجلاس سالانه "مجمع ملی مردمی" (پارلمان) این کشور مورد بحث قرار داد.

رئیس دولت چین در برابر 3 هزار نماینده پارلمان که جلسات آن تا روز 14 مارس ادامه یافت، برنامه اقتصادی - اجتماعی دولت را به این شرح اعلام کرد: "افزایش 8 درصدی تولید ناخالص ملی، ایجاد 9 میلیون شغل جدید، حفظ نرخ بیکاری در شهرها در مرز 4.6 درصد و افزایش قیمت ها در حدود 4 درصد"

چین اکنون هفتمین قدرت اقتصادی جهان است و برای آنکه از انفجار اجتماعی در درون خود جلوگیری کند باید آهنگ سریع توسعه را حفظ کند. دولت چین اما با هدف جلب اعتماد شرکای تجاری خود و جلوگیری از برقراری مجازات های تجاری پذیرفت که رشد صادرات را در سطح 15 درصد (در برابر 35 درصد در سال گذشته) محدود و موازنه تجاری همگون خود را حفظ کند. براساس گزارشی که "کمسیون ملی توسعه و اصلاحات" به نمایندگان مجلس ملی ارائه داد "صادرات چین طی سال های اخیر رشد چشمگیر و منظمی داشته که این رشد ضمناً تنش هایی را در تجارت بین المللی بوجود آورده است." برای جلوگیری از تاثیرات جانبی مخرب این وضع دولت می کوشد تا مصرف خانوارها را در داخل کشور افزایش دهد. به گفته نخست وزیر چین "شکاف میان درآمدها در کشور همچنان جدی است و عواملی که می توانند موجب بی ثباتی اجتماعی شوند همچنان فعال هستند." وی تاکید کرد: "دولت در تدارک لغو مالیات کشاورزی در سال 2006 است، اقدامی که به کابوس پرداختی های دهقانان که دو هزار سال در تاریخ این کشور قدمت دارد پایان می دهد." مزدبگیران بیکار شده نیز از حقوق بیکاری بهره مند خواهند شد.

چین، سرزمین یکپارچه

پارلمان چین همچنین در مورد تایوان طرح قانون "ضد تجزیه" را در دستور قرار داد. "هو جیانگو" رئیس جمهور چین در برابر گروهی از نمایندگان شورای مشورتی این کشور اعلام کرد: "ما هرگز استقلال تایوان را تحمل نمی کنیم و به نیروهای جدایی طلب که از چین استقلال پشیمانی می کنند اجازه تجزیه چین را نخواهیم داد، صرفنظر از آن که آنان چه ابزارهایی بکارگیرند یا چه نامی بر این دولت جدید بگذارند." رئیس جمهور چین مقامات تایوان را متهم کرد که به "خصومت میان دو سوی تنگه تایوان دامن می زنند" ولی اعلام کرد خواهان گفتگو با کلیه احزاب سیاسی تایوان بشرط پذیرش اصل چین واحد است، صرفنظر از آنکه آنان در گذشته چه گفته یا کرده باشند.

رییس جمهور چین گفت: "ما در کمال صداقت همه تلاش خود را بکار می‌بریم تا به سمت وحدت مسالمت‌آمیز چین حرکت کنیم." این سخنان در شرایطی بیان می‌شوند که چین لحن خود را پس از بیانیه مشترک ایالات متحده و ژاپن تندتر کرده است. لی ژائوینگ وزیر خارجه چین اعلام کرده است، که ایالات متحده و ژاپن با اعلام اینکه امنیت تایوان "هدف استراتژیک مشترک" آنان است حاکمیت ملی چین را نقض کرده‌اند.

وی گفت: "هرگونه مداخله مستقیم یا غیرمستقیم برای انضمام تایوان به حوزه همکاری‌های امنیتی امریکا-ژاپن نقض حاکمیت ملی چین و مداخله در سیاست داخلی آن خواهد بود." به گفته وزیر خارجه چین "اتحاد نظامی ایالات متحده و ژاپن توافقی دوجانبه است که به دوران جنگ سرد باز می‌گردد و باید همچنان کاملاً دوجانبه باقی بماند. اگر این توافق‌ها از این چارچوب خارج شوند منشا ناامنی در آسیا خواهند بود و اوضاع را از نظر امنیتی در منطقه پیچیده‌تر خواهند کرد."

ایالات متحده و ژاپن در بیانیه مشترکی اعلام کرده‌اند، که کاهش تنش در منطقه تنگه تایوان از جمله "اهداف استراتژیک مشترک" آنان است. واشنگتن ضمناً مخالف رفع تحریم تسلیحاتی چین است که کشورهای مهم اتحادیه اروپا خواهان آن هستند.

احتمال صدور اسلحه اروپایی به چین امریکا را نگران کرده و کنگره این کشور صریحاً گوشزد کرده است که در این صورت به تلافی جویی‌های تجاری دست خواهد زد. "ریچارد لوگار" رییس کمیسیون روابط خارجی سنا هشدار داد: "من به ممنوعیت صدور بسیاری از مواد و تکنولوژی‌ها به اروپا فکر می‌کنم. این امر می‌تواند بر روی پاره‌ای استراتژی‌های شرکت‌های چندملیتی عمیقاً اثر گذارد." کنگره امریکا نیز ماه گذشته تقریباً به اتفاق آرا (411 موافق در برابر 3 مخالف) قطعنامه‌ای را تصویب کرد که در آن از اروپا خواسته شد تحریم تسلیحاتی چین را لغو نکند. در این شرایط پکن نیز اعلام کرد که بودجه تسلیحاتی چین نسبت به سال گذشته 12.6 درصد افزایش خواهد یافت و به حدود 30 میلیارد دلار بالغ خواهد شد. (رقمی وسوسه‌کننده برای اروپا، جهت شکستن تحریم‌ها و فروش اسلحه به چین- مترجم)

با این حال به نظر تحلیلگران این افزایش چشمگیر برای کشوری مانند چین چندان غیرعادی نیست اگر آن را با بودجه نظامی 400 میلیارد دلاری امریکا و 47 میلیاردی ژاپن مقایسه کنیم.